בני יששכר — ראש חודש

ידובר בו כמה ענייינים נחמדים ממצות קדוש החודש: החודש הזה לכם ראש חדשים. ראשון הוא לכם לחדשי השנה. יש להתבונן א' שהלשון כפול ומכופ"ל. ב' מתחילה אמר סתם חדשי"ם ואחר כך אמר חדש"י השנ"ה. ג' בתחילה אמר הזה לשון נוכח: ואחר כך הוא לשון נסתר. יש לפרש עפ"י מ"ש המג"ע ואתחנן אופן ד' בהג"ה בשם הזהר. (לא ידעתי כעת מקומו אי') דהמדות עליוני' ממטה למעלה נקראי' חדשי"ם ובחשבם מלמעלה למטה נקראים שני"ם עיי"ש. והנה הלבנ"ה היא נגד בחי' המלכות כידוע אשר נקודה השרשיות שבה היא רק נקודה אחת עשירות מן עשר ספירותיה והתשעה באים בסוד תוספות ובהסתלק התשעה נקודות ממנה ה"ס מיעו"ט הירח ונשארה רק נקודה. והנה ב' נוסחאות הם בכתבי הארז"ל נוסחא אחת היא אשר נקודה השרשיות היא נקודת כת"ר שבה וט' האחרות הם בסוד התוספ"ת ונוסחא ד' היא אשר נקודה השרשיות היא בחי' מלכות שבה והט' האחרות באים בסוד התוס' ותרווייהו איתנהו להמתבונן בדברי האריז"ל בכוונת ברכת המינים אם כן סוד קידוש החוד"ש. בקידו"ש הירח היא בשתי בחינות ממטה למעלה ומלמעלה למטה ע"כ אמר הכתוב בסוד החידו"ש ב' הבחינות. החד"ש הזה (איתגלייא) בהחשב ממטה למעלה אז היא ראש חדשי"ם כי ממטה למעלה נקרא המידות חדשים ראשון הוא (איתכסייא) לכם לחדש"י השנה בהחשב ממעלה למטה נקרא המדות שני"ם וכל דברינו בכ"מ בדרך אפשר ויה"ר שלא יאמר פינו דבר שלא ברצונו. והשם הטוב יכפר:

ידובר בו כמה דרושים בפ' והי' מדי חדש וכו': והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבא כל בשר להשתחוות לפני וגו' יש להתבונן למה לא אמר כ"ל אי"ש או כ"ל אד"ם אלא כ"ל בש"ר יש לפרש דהנה נודע בכל חדש ושבת ומועד יש עלי' לעולמות כ"א כפי בחינתו. והנה יש להבין הנה גם עוה"ז עולם העשי' מתעל' ולמה אין אנחנו רואים העלי' הלא באותו המקום שאנחנו שרויים בימות החול כמו כן בשבתות וחדשים. אבל הענין הוא הלא ידוע שהש"י ברא את העולמות שיהי' מתנהגים הכל ע"פ מעשה בני אדם בעולם העשי' והנה כשברא הש"י את האדם הנה גם גופו הי' ספיריי כזהר הרקיע ועקיבו הי' מכהה גלגל חמה ע"כ הי' יכול להיות בג"ע הרוחניי בגוף ונפש. אבל אחר החטא נתגשם גופו ואינו יכול להנות מרוחניי עד אשר מפשיט האדם את גופו הגשמיי מתלבש בגוף רוחניי בג"ע הנעשה מן תורה ומצות שהאדם עושה בעוה"ז והגוף הזה נק' בפי החכמים חלוקא דרבנן והנה להיות שנתגשם חיצוניות האדם א"א להיות לו עלי' לרוחניות בהיותו עדיין בחיצוניותו היינו הגוף ע"כ גם העולמות שיש להם עלי' כפי הזמנים ע"י מעשי בני אדם התחתונים אין להם עלי' רק בבחי' פנימיותם ולא בחיצוניות' ע"כ גם בשבתות וחדשים אינם רואים בחוש הגשמיי עליית העולמות אבל הוא בהרגש הרוחניי למשכילי מדע גם לנשמתם בסוד הפנימיות אבל לעתיד ב"ב כשיתקין חטא האדם וישובו הגופים הבשריים ג"כ להיות רוחניים

כמ"ש והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע הנה בשבתות וחדשי"ם יהי' עלי' לכלל העולמות גם בחיצוניות וגם בני אדם גם בני איש יתעלו גם בחיצוניות גופם הנק' בש"ר וזהו והי' מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבא כל בשר (ג"כ) להשתחוות לפני והבן:

בו יתבאר איזה ענינים בתפלות ר"ח קמא קמא דמטי לידן: מדרש הנעלם וירא מהו וכסא כבוד ינחילם זה יעקב אבינו דעביד לי' כורסיא יקר בלחודוי לקבלא אולפן נשמתא דצדיקייא וקב"ה אזל עמיה בכל ריש ירחא וירחא וכד חמי נשמתא יקר אספקלריא שכינתא דמארי' מברכת וסגדת קמי' קב"ה הה"ד ברכי נפשי את וכו' אר"ע קב"ה קאים עלוהי ונשמתא פתח ואמר י"י אלקי גדלת מאד וכו' מכאן יש סמך גדול לומר ברכי נפשי בכל ר"ח וכן נהגו הותיקין ונ"ל שזה הי' שיר של הלוים במוסף ר"ח אשר נסתפקו האחרוני' מה הי' השיר שאינו מבואר בגמ' ונ"ל שזה הי' השיר דכתיב בי' עשה יר"ח למועדים וכמדומה לי קצת סמך ממסכת קטנות: